

תת"ע 5843/02/16 - מדינת ישראל נגד ירון גולדין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 יולי 2016

תת"ע 5843-02-16 מדינת ישראל נ' ירון גולדין

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

ירון גולדין

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחס לו כי בהיותו עובר דרך התנהג באופן אשר קיפח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך וזאת בכך שנכנס הוא עם רכבו (ג'יפ מיצובישי שחור) בסוף פניה ימינה בשעת עומס בסמוך לתמרור 815, וזאת בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם, שהינו עו"ד במקצועו, ייצג את עצמו.

הנאשם כפר במיוחס לו (הודה אך בנהיגה במקום ובזמן) ולנוכח כפירתו נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה בדיון ההוכחות השוטרת הגב' אורנה בר-זיו (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה על אתר (סומן ת/1), שיכתוב של הדו"ח שנעשה לבקשת הנאשם (סומן ת/2), וכן עותק דו"ח אחר שניתן לנהגת אחרת של מכונית מאזדה פרטית (סומן ת/3).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה. 1) ובמסגרת עדותו ולבקשתו הוגשו 2 מסמכים שהוציא לדבריו מאתר אינטרנט באשר לעבודות הרכבת הקלה (סומנו נ/1, נ/2) וכן דף ובו שני תצלומים אשר לדברי הנאשם צולמו על ידו - האחד בו נראה אוטובוס (צילום אשר הנאשם העיד כי צולם במועד שהינו לאחר מועד האירוע וגם לאחר הצומת המדובר), והשני צילום ובו נראים 3 כלי רכב על רקע מגדל עזריאלי (צילום אשר הנאשם העיד כי צולם בסמוך לאחר האירוע ובמקום האירוע).

(שני צילומים אלה סומנו נ/3).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות, לראיות, להתרשמותי הישירה מהעדים ולסיכומי הצדדים, ואף לאחר שנקטתי באזהרה עצמית על כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני בתיק זה, הגעתי לכלל מסקנה כי התביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה וכי דין הנאשם, בכל הכבוד, להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא מצאתי כי נסתר דבר תצפיתה הטובה והקרובה של השוטרת אל עבר הדרוש לאכיפה, ולמעשה יש לומר כי ענין זה של תצפית ישירה וטובה, אף חוזק במידה לא מעטה מתוך עדותו של הנאשם עצמו.

השוטרת תארה בדו"ח כי מקום עמידתה היה על שטח ההפרדה הבנוי וכי בעת האכיפה היא היתה במרחק של 10 עד 15 מטרים בלבד מרכבו של הנאשם, וכי היה לה קשר עין רצוף עם רכב זה.

והנה, מבחינת שדה הראיה, העיד הנאשם עצמו כי הוא עצמו היה בעל שדה ראייה פתוח אל עבר השוטרת. הנאשם אף הכיר בכך שבקו ראייה זה שבו הוא, לדבריו, ראה את השוטרת, יכולה היתה בהחלט גם השוטרת לראות אותו.

(ראה נא בהקשר זה את עדותו של הנאשם בעמ' 16 שורות 2-5 לפרוטוקול).

האירוע התרחש באור יום (בשעה 15:35).

מן הפרטים המצויים בדו"ח שערכה השוטרת עולה כי היא היתה מרוכזת במתרחש ובמהלכיו של הנאשם עם רכבו. אינני סבור כי היה בידי השוטרת ענין או יכולת להמציא כביכול מהרהורי ליבה את אותם פרטים ספציפים מן האירוע ואף אין לי יסוד לקבוע שנקלעה היא כביכול לטעות בזיהוי רכבו של הנאשם וזאת משצינה ברחל בתך הקטנה כי רכב הג'יפ של הנאשם היה בעת הרלבנטית הג'יפ היחידי אחרי הרכב הפרטי שתואר אף הוא בפירוט הנסיבות.

השוטרת הסבירה כיצד מנתיב שנועד לנסיעה ישר בלבד בחר הנאשם להיכנס עם רכבו (אחרי רכב פרטי מאזדה נשוא ת/3) לנתיבי הפניה ימינה שם היה עומס כבד וגם הוסיפה ושהה והסבירה, לבקשת הנאשם, את האופן שבו הידחקות הנאשם עם רכבו בקצה הפקק של הרכבים הממתנים לפניה ימינה, במקום להמתין כמו כולם בתור, גיבש את עבירת קיפוח הזכות.

חיזוק נוסף לגירסת השוטרת - גם בענין מרכזי זה של הידחקות הנאשם עם רכבו- מצוי בתגובתו הספונטנית של הנאשם עצמו על אתר שם הוא ציין: "נדחקתי לפקק".

הנאשם בחר אגב שלא לחקור את השוטרת במסגרת החקירה הנגדית בבית המשפט אודות אמירה זו ("נדחקתי לפקק") אשר נרשמה כאמור מפיו על אתר.

ואף זאת יושם נא לב : הנאשם גם בחר שלא לחקור את השוטרת על ענין המצוי בתמונה נ/3 ועל ענין שני כלי הרכב השחורים הנראים בתמונה שלדבריו צילם.

ענין אחרון זה - של אי חקירת השוטרת בידי הנאשם הנכבד גם בענין זה - אף מתחדד לנוכח כך שבדו"ח שרשמה השוטרת היא הקפידה לציין ולהדגיש שבעת האירוע אחרי רכב המאזדה (נשוא דו"ח ת/3) היה רק רכב ג'יפ שחור אחד

והוא של הנאשם.

לא אדע מדוע בחר כאמור הנאשם שלא לחקור את השוטרת כדבעי בנושאים מרכזיים אלה בחקירה הנגדית הארוכה שניהל מולה בבית המשפט, אך זוהי עובדה והשלכותיה עמה.

השוטרת עשתה עלי רושם מהימן וענייני ולא מצאתי כי היה לה ענין כלשהו לנקוט בחוסר אובייקטיביות באכיפה כלפי נאשם זה, או כי היתה ביניהם כביכול היכרות קודמת כלשהי.

יתרה מכך: השוטרת הקפידה לרשום בדו"ח (ובכלל זה בדברי הנהג בדו"ח) גם דברים שאמר הנאשם אשר אינם תומכים בגירסתה שלה, ובהם שהנאשם ביקש ממנה לרשום, ורשמה, כי לדבריו היתה לה טעות בזיהוי.

לא מצאתי רלבנטיות לטענות הנאשם אודות עבודות הרכבת הקלה (מרחק מאות מטרים לפני מקום האירוע) וזאת מהטעם שלא נטען (גם לא על ידו) כי העבודות היו בסמיכות (אלא של מאות מטרים) למקום האירוע (ככל שהיו - ועל כך חלקה השוטרת מבחינת עיתוי תחילתן בכלל) שהרי גם הנאשם עצמו העיד כי יכול היה הוא להשתלב (ולטענתו השתלב) עוד כשהיה במרחק של כ-300 מטרים ממקום האירוע.

ובאשר לעדות הנאשם, ובכל הכבוד והערכה, מצאתי קושי בכך שתחילה טען הנאשם בבית המשפט כי אין הוא יודע איזה רכב נסע לפניו, אך אח"כ בחר הוא לטעון כי היה זה רכב מסוג סנדר, ואח"כ בחר הוא להסתייג ולטעון כי אין הוא זוכר את סוג הרכב אך היה זה לדבריו רכב גדול. (ראה נא עמ' 15 רישא לפרוטוקול).

אגב: לא הוברר עד תום מפי הנאשם הכיצד יכול היה הוא לראות את השוטרת כאשר, לדבריו, היו לפניו כ-5 מכוניות ובהן גם "רכב גדול".

צר לי, אך על פי התרשמותי הישירה מדרך עדות השוטרת, הרכב היחיד שנסע לפני רכב הנאשם היה אך רכב המאזדה הפרטי נשוא ת/3.

הנאשם ציין בעדותו כי השוטרת היתה עסוקה עם רכב המאזדה ולכן לא יכולה היתה לדבריו "לראות שום דבר" (עדותו של הנאשם בעמ' 15 שורות 31-33 לפרוטוקול) אלא שהשוטרת הסבירה כי היא לא היתה טרודה עם רכב המאזדה אלא סימנה הן לרכב המאזדה והן לנאשם לעצור כאשר היא ראתה את שהם מבצעים זה אחר זה מול עיניה.

אגב - אין למצוא בתגובת הנאשם, כפי שנרשמה על אתר, אמירה כלשהי לשוטרת על כי רכב ג'יפ שחור אחר הוא שביצע את העבירה וכי טעתה היא כביכול ביניהם.

כאמור הנאשם גם לא חקר נגדית ממשית את השוטרת בהיבט זה.

בשולי הדברים, ומעבר לצורך, ייאמר כי לכאורה גם ניתן היה אולי לצפות מהנאשם כי אך יבקש מנהג הג'יפ האלמוני האחר הנטען על ידו את פרטיו (שהרי לדבריו אותו נהג ג'יפ עוכב אחריו) ולבקש זימונו לעדות. הנאשם הרי טרח לדבריו

לערוך צילומים של אותו ג'יפ , וכי מדוע לא יצלם גם מספרו או יבקש נהגו לפרטיו.

הנאשם לא העיד כי עשה כן או אף כי עשה נסיון לעשות כן. והרי עסקין בטענה מרכזית של הנאשם . ניתן היה לצפות כי הנאשם לכל הפחות יעיד דבר מה לעניין זה על כי לכל הפחות פנה על אתר או לכל הפחות עשה נסיון לפנות על אתר לאותו נהג אלמוני.

לסיכום:

אירוע שבו לא מצאתי שנסתרה תצפית קרובה וראויה של השוטרת, באור יום, ואגב שמירה על קשר עין רצוף וזיהוי ברור של רכב הנאשם (ראה נא הדו"ח ואת הדגשי השוטרת בו).

אירוע שבו גם מפי הנאשם תגובה ספוטנית התומכת בגירסת השוטרת (תגובתו: "נדחקתי לפקק").

לאחר כל אלה מסקנתי היא כאמור שהוכח כדבעי אשר יוחס לנאשם.

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 19 יולי 2016, במעמד הצדדים.